

1010

1861. Καταστατικόν, 22 Ἰαν., Δημογεροντίας Διδυμοτείχου, ἐν 124, σ. 212–216.

1011

1861. Ὁ διοικητὴς Θάσου Τζαφέρ βέης πρὸς τοὺς προεστούς, προκρίτους καὶ κατοίκους τοῦ χωρίου Μαριές τῆς Θάσου, ἐν 391, σ. 118.

«Εἰς τὴν νῆσον πρὸ πολλοῦ ὑπῆρξεν συνήθεια νὰ λαμβάνουν κορίτσια διὰ τῆς βίας καὶ ἀπάτης καὶ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν γονέων των . . . Πρὸς ἀποφυγὴν ἐτέρων τοιούτων δυστυχημάτων . . . οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρπάσῃ τὴν ἀρραβωνιστικὴν του, ἔστω καὶ νὰ ἀγαπᾷ αὐτόν, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν γονέων της . . . Ὁ τολμήσας δὲ νὰ πράξῃ τουναντίον, ἐκεῖνος θὰ παιδεύεται αὐστηρῶς, κατὰ τὸν νόμον, καὶ θὰ ἐξορίζεται τῆς πατρίδος. Ἐπίσης καὶ οἱ ἱερεῖς νὰ προσέχωσι πολὺ, ἵνα μὴ ὑποπίπτωσι καὶ καταδικάζωνται δι' ὅπου δεῖ . . . ».

1012

1861. Φιρμάνιον ὑπὲρ τῆς Σάμου, ἐρμηνευτικὸν τοῦ φιρμανίου τοῦ 1832, ἐν 451, σ. 64. Προβλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 823.

1013

1861. Ὁργανισμὸς τῆς Κοινότητος Χίου («Κῶδιξ τοῦ Κοινοῦ»), ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου, ἐξ ἄρθρων 52, ἐν 385, σ. 232–244 καὶ ἐν 374, σ. 121–131.

1014

1862. «Γενικοὶ Κανονισμοὶ» τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου, ἐξ ἄρθρων 15, ἐν 261, Γ', σ. 2773–2776 καὶ ἐν 81.

1015

1862. Φιρμάνιον, διὰ τοῦ ὁποίου ἀπαγορεύεται ἀπολύτως καὶ διώκεται τὸ ἔθιμον τῆς ἐκδικήσεως (βεντέτας), «τὴν ὁποίαν ἐξακολουθοῦν νὰ ἐφαρμόζουν ἀκόμη ἀμαθεῖς τινες κάτοικοι τῆς Ροῦμελης», κατὰ τῶν δραστῶν ἐπιβάλλεται ἡ θανατικὴ ποινὴ. Μνημ. ἐν 32, σ. 550.

1016

1862. Ἀπόφασις ἀρχιερατικοῦ Κριτηρίου Καστελλορίζου, περὶ κληρονομικῆς διανομῆς,

ἐν 299, σ. 391–392.

«... ἐνέκριναν καὶ ἀπεφάσισαν, σύμφωνα μὲ τοὺς τύπους τῶν Ἱερῶν Νόμων, ... τὸ κτῆμα τοῦ ἀποβιώσαντος νὰ γίνη εἰς τρία μερίδια, τὸ ἐν μερίδιον διὰ μνημόσυνά του, ἐν μερίδιον ὁ πατήρ του καὶ ἐν μερίδιον ἡ γυνή (του). ... ἐπαρτήρησαν καὶ ἔθιμόν τι τῆς πατρίδος ... ἀποφάσισαν ... ὁμογνώμως, ὅτι ἂν οἱ ἄνωθεν κληρονόμοι ἤθελεν πωλήσωσι τὸ ὀσπήτιον τοῦ ἀποθανόντος, ὑποχρεοῦνται νὰ προτιμήσωσι τὴν συγγενῇ τοῦ ἀποθανόντος Ε.Μ., νὰ τὸ ἀγοράσῃ ἀπὸ ὅ,τι θὰ ἐκτιμηθῇ 1000 γρόσια ὀλιγώτερον, πλησιαστής μόνον οὕσα διὰ τὴν ἀγορὰν καὶ οὐχὶ νὰ εἰσέλθῃ κατὰ τὸν νόμον, εἰς τὴν κληρονομίαν ...».

1017

1862. Ἀπόφασις ἀρχιερατικοῦ Κριτηρίου Καστελλορίζου, περὶ κληρονομικῆς διανομῆς,

ἐν 299, σ. 394.

«... ἐνεκρίθη νὰ διατηρηθῇ καὶ νὰ ὑποστηριχθῇ κατὰ τὸν Ἀρμενόπουλον ἡ Νεαρά τοῦ κυροῦ Ἀθανασίου, περὶ κληρονομίας κεφάλαιον, δηλονότι ... ἐνεκρίθη ἐκ τοῦ τιμήματος (τῆς κληρονομικῆς οἰκίας) νὰ λάβῃ ἐν τρίτον ὁ πατήρ τοῦ ἀποθανόντος, ἐν τρίτον τὰ Μνημόσυνά του καὶ ἐν τρίτον ἡ γυνή του ...».

1018

1862. Ἀπόφασις ἀρχιερατικοῦ Κριτηρίου Καστελλορίζου, περὶ κληρονομικῆς διαφορᾶς,

ἐν 299, σ. 395.

«... ἐκ τοῦ τιμήματος (τῆς κληρονομικῆς οἰκίας), ἀφοῦ ἀφηρεθῶσι ὅσα ἔξοδα ἔκαμεν ὁ σύζυγος εἰς τὰ μνημόσυνά της, τὰ ὑπόλοιπα τοῦ τιμήματος αὐτοῦ νὰ διανεμευθῶσι ἴσα εἰς ὅλους τοὺς ἀνταδέλφους. Ἐννοεῖται ὅτι καὶ ὁ σύζυγος ... εἰσέρχεται ἴσα καὶ αὐτὸς μὲ τοὺς ἀδελφούς εἰς τὴν κληρονομίαν ...».

1019

1862. Ἀπόφασις ἀρχιερατικοῦ Κριτηρίου Καστελλορίζου, περὶ λύσεως ἀρραβῶνος,

ἐν 299, σ. 399.

«... ἐπειδὴ ἄνευ ἀποχρώσεως αἰτίας, προτοῦ νὰ παρουσιασθῇ εἰς ἀρμοδίαν Ἀρχὴν νὰ διαλύσῃ τὸν ἀρραβῶνα, ὁ ρηθεὶς Ν. ἀρραβωνίσθη μὲ ἄλλην, διὰ τοῦτο καὶ κατεδικάσθη νὰ ἀποζημιώσῃ (τὸν τέως πενθερόν) ἀνυπερθέτως γρόσια χίλια πεντακόσια ...».

1020

1862. Ἀπόφασις ἀρχιερατικοῦ Κριτηρίου Καστελλορίζου, περὶ διανομῆς κληρονομικῶν πραγμάτων,

ἐν 299, σ. 402–403.

«... τὰ ὅποια, τὰ μὲν 3 λοῖζια (εἰκοσόφραγκα) ἔδωκεν ὁ ἀνὴρ της πρὸς αὐτὴν δι' ἀρρα-